

LA EMANCIPACIO DEL PROLETARIAT SERA L'OBRA DELS MATEIXOS TREBALLADORS, O NO SERA. (K. Marx)

El moviment obrer a partir de les lluites mes radicals d'aquests ultims anys ha començat a comprendre clarament que totes las formes avanguardistes son unicament formes d'integració i encuadrament dintre del sistema capitaliste i que el nostre interes, en tant que classe obrera, es rebutjar-los permenentment.

De la lluita anti-leninista, forma superior de la practica d'encuadrament i integració de la classe i de la seva lluita, fins a la afirmació de l'auto-organització de la classe, passant per la comprensió de totes las altres formes avanguardistes (totes las formacions ideologiques que es reclamen d'una variant qualsevulgue del marxisme, aixi com del anarquisme elevat a categories ideologiques), la lluita de la classe s'ha anat clarificant dins de la mes profunda radicalització, tant aquí a Catalunya com a el reste de la península i arreu dels paisos industrialitzats d'Europa.

Si be la lluita de la classe obrera s'ha radicalitzat tant en quant que comença a abandonar las lluites reformistes, millor dit, comença a perdre confiança en la necessitat de portar una lluita reformista, aquesta radicalització comporta necessariament una clarividencia del Estat-Capital en quant perillositat de no encuadrar correctament a la classe i la seva lluita. La burguesia passa a l'ofensiva. Els flirts amb les organitzacions reformistes tradicionals son cada vegada mes evidents a nivell politic, encara que per altra costat la burguesia no te cap problema per intentar encuadrar la lluita de la classe d'una forma autonoma de las organitzacions reformistes tradicionals. Aquest passatge a la ofensiva per part del Estat-Capital es tradueix simultaneament per un enduriment de las formes feixistes de poder, formes selectives nomes portadas contra las fraccions radicals de la lluita de classe (l'avanguardia del moviment d'alliberament proletari ~~xx~~ son las seves lluites mes radicals).

No es una afirmació gratuita el dir que avui la lluita de classes esta entrant en un moment radical molt important per el fet que ambdues classes estan en una etapa ofensiva, radical, i molt clarificada. Les lluites de la classe obrera a tot nivell començant el desmarcatge de les lluites integracionistes al sistema capitalista, i els objectius finals de la lluita (destrucció del proces de producció capitalista), ja estan presents en las lluites concretes. La vaga salvatge generalitzada es una lluita de caracter pre-insurreccional. La consciencia unitaria de classe es un contingut radical comunista. L'auto-organització de la classe es una forma-contingut de pre-poder obrer, de destrucció de l'estructura de l'estat.

Front al ~~xxxxxxxixxxxixxxxix~~ enduriment de la represió capitalista selectiva, la classe obrera te la necessitat d'organitzar la seva autodefensa, la defensa de las seves lluites, de les seves organitzacions, la defensa dels seus interesos de classe. Dins la dinamica interna del moviment obrer apareixen com a productes historics els primers grups ofensius-defensius organitzats, de la mateixa manera que apareixen els primers treballs teorics. I de la mateixa manera que l'elaboració teorica no pot fer-se fora de la lluita real, la lluita de defensa no pot esser encarregada a elements i grups exteriors a la lluita de la classe. L'auto-organització de la classe es un tot que deu assumir totes las tasques organitzatives de la lluita del proletariat.

